

la Burxa

TROBADA 2011 COOP57
Sants va acollir la Trobada d'enguany d'aquesta cooperativa de serveis financers ètics i solidaris que ja ha finançat més de 700 projectes socials.
Pàgina 8

Les escoles denuncien les retallades

Joan Codina, del gabinet d'Educació, va explicar que s'estan estudiant alternatives per donar resposta a la manca de places d'escoles bressol durant l'assemblea del 30 de setembre a les portes de l'IMEB protagonitzada per les escoles bressol indignades. **ALBERT GARCIA**

LA BURXA ha parlat amb gairebé tots els centres educatius públics de Sants per conèixer quin ha estat l'impacte de les retallades. A grans trets es pot dir que els diners per al funcionament dels centres —activitats, materials o calefacció— s'han reduït entre un 12 i un 20% i que les activitats de manteniment s'han aturat. El professorat ha de fer una hora lectiva més per setmana, ja que ha s'ha reduït el nombre de persones contractades, i el personal d'administració i serveis gairebé no es substitueix quan es jubila o està de baixa. I la sol·licitud de beques ha crescut molt —hi ha centres on s'ha doblat— però se n'atorguen menys. Tot això està creant una important sensació d'incertesa en la comunitat educativa, que tem que les retallades s'aguditzin després de les eleccions del 20 de novembre, i s'afirma que sembla que es vulgui desmantellar el sistema públic —com en el cas de la salut— i reduir-ne la qualitat. Però pares, mares i mestres no es resignen a acceptar aquesta situació i continuen organitzar-se per a fer-hi front.

Pàgina 3

Xavier Mercadé

Entrevistem Xavier Mercadé, fotògraf santsenc que enguany ha editat el llibre *Odio Obedecer*.

Pàgina 12

Hom

PÀGINES CENTRALS

Projecte musical responsable del vinil *La tomba de Fòrcides*, resultat d'una col·laboració entre la Distri Comú (Castelló), Muchachicha, Radix i Resisto luego existo.

Paper.li

PÀGINES CENTRALS

Una manera diferent de veure les notícies: podem crear el nostre diari digital personalitzat i vincular-hi els nostres comptes de Twitter i Facebook.

Macià contra Companys

PÀGINES CENTRALS

Film que analitza els fets protagonitzats per aquests dos personatges en el període comprès entre el 14 i el 17 d'abril de 1932.

Opinió

Negociació o unilateralitat?

PÀGINA 2

Marc Garcia, membre del Casal Independentista de Sants i de l'associació Amics i Amigues d'EH, reflexiona sobre la conferència de pau.

Cultura

Diada castellera i nou local

PÀGINA 10

Aprofitant la seva diada el 17 d'octubre, els Castellans de Sants van presentar en societat el nou local al carrer Comtes de Bell-lloc.

Arreu

No tot són victòries

PÀGINA 11

L'Ajuntament d'Andratx haurà d'esbucar uns blocs il·legals, però amb la majoria absoluta del PP a les Illes, el GOB no ho tindrà fàcil.

Sants

Universitat indignada

PÀGINA 4

El cap de setmana dels dies 23 i 24 d'octubre la plaça d'Osca va acollir l'inici d'aquesta iniciativa que va comptar amb xerrades i debats.

Opinions

Editorials

Davant la desigualtat i la pobresa, construïm alternatives

Potser millor si celebrem un dia internacional per a l'eradicació de la riquesa: el 0,9 % de la població ostenta el 39 % de la riquesa mundial.

El 17 d'octubre es va celebrar el Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa, una jornada on es va posar de manifest que amb la crisi hi ha més persones a Catalunya afectades per la pobresa i l'exclusió social. Una realitat que no ens ha de fer caure en la falsa percepció que la pobresa és efecte de la crisi. La pobresa és conseqüència del model de creixement econòmic capitalista que genera cada vegada més riquesa per a un grup més reduït de persones en un món cada dia més desigual, entre països i a l'interior de cada país. Potser millor si celebrem un dia internacional per a l'eradicació de la riquesa, tenint en compte que el 0,9 % de la població ostenta el 39 % de la riquesa mundial i només amb l'1,3 %

dels seus ingressos es podria eradicar la fam al món. Potser millor si construïm i recolzem alternatives al capitalisme com moltes de les iniciatives d'economia social i autogestió cooperativa que estan naixent i prenent força. N'és un bon exemple el Coop57, una cooperativa de serveis financers ètics i alternatius que ha celebrat aquest mes d'octubre una trobada a Sants. Un exemple per orientar el futur d'un projecte que ens mostra que és possible autoorganitzar-se per comptar amb finances ètiques que permetin avançar en alternatives socials, inclusives, ecològiques i solidàries a l'actual model econòmic depredador i explotador de les persones i els recursos naturals.

Malmetent l'educació pública

Les retallades en educació tenen conseqüències nefastes en la qualitat d'aquesta i en el conjunt de la societat.

ALA BURXA ens preocupa el que passa al nostre entorn. Aquest mes ens hem endinsat en la realitat d'algunes de les escoles, instituts i escoles bressol del barri per veure l'efecte de les retallades. Les dades de 300 docents menys per 8.000 alumnes més a la ciutat, la disminució considerable dels llocs de treball o els rumors d'una possible privatització encoberta de les escoles bressol, per posar alguns exemples, només fan que demostrar-nos la precarietat en què està immersa l'educació de casa nostra. Tot i així, ens agrada poder celebrar l'existència de l'Assemblea Grogà al barri, que fa pinya per fer front a les retallades i defensar un model d'escola pública de qualitat a través de la denúncia i la reivindicació.

Opinió

Negociació o unilateralitat?

Marc Garcia

Al llarg de la història hi hagut dues maneres de finalitzar els conflictes polítics, una guanyant-los i l'altre dient que els has guanyat. A Donostia, s'ha celebrat una «Conferència internacional per promoure la resolució del conflicte al País Basc», una cimera encapçalada per Kofi Annan i que ha comptat amb una àmplia presència de la majoria social, política, econòmica d'Euskal Herria, i podem concloure que:

-El debat intern de l'esquerra abertzale és coherent, i determinat a encarrilar la solució política al conflicte, independentment del que facin els estats espanyol i francès.

- Denunciar a aquells que segueixen

mantenint que tot forma part de l'estratègia d'ETA, mentre afirmen la seva debilitat. Segons les seves teories, acabarem per pensar que una colla d'eixelebrats, són els mateixos que han convençut a Brian Curryn o Kofi Annan d'involucrar-se en el procés.

• Ara ens podem trobar que a la taula de diàleg on hi hauria d'haver les dues parts, o bé només hi hagi ETA, o només el negociador. A Kosovo, la contrapart no va voler el diàleg i el negociador en va prendre nota. Per això pren especial rellevància, el compromís adquirit per la conferència, per dir, quan faci falta, que Euskal Herria ha donat les passes acordades, i que continuï el seu camí unilateralment.

És aquí on pren força l'acumulació de forces basques del darrer any. Demostrant que passats 50 anys de conflicte, la societat basca ja veu superats els marcs polítics imposats. L'actual relació de forces és fruit de l'esforç, el compromís, i determinació d'un sector social que fa 50 anys era minorita-

ri i que només la confrontació, ha estat el que l'ha fet avançar cap a la majoria social. Negar això, formarà part del discurs oficial.

Guanyant la derrota, l'estat dirà que l'estratègia de la darrera dècada els ha donat la raó i que finalment, ETA ha claudicat. Diran que han guanyat, mentre veuran com es construeix la seva pròpia derrota. La victòria de la democràcia de qui no ha

claudicat, ha forçat les contradiccions; i actuaran amb la determinació de tot un poble que no entén de lleis fetes a l'ús de l'opressor, sinó de voluntats, que els encamina decididament, negociada o unilateral cap a la independència.

Podeu llegir l'article íntegre a: <http://ves.cat/aUVf>

Salt de plens

Síndrome catalana

Quel Ness

Després de veure a TV3 *Macià contra Companys*, aquella nit vaig dormir molt malament. Vaig tenir malsons on veia coses que s'assemblaven al mal rotllo que hi va haver durant tres dies al palau de l'Aleshores Diputació de Barcelona: contradiccions, dubtes, desunió, febleses, poca confiança, etc. I això ha estat, per desgracia, una constant històrica catalana. Una síndrome (conjunt de símptomes d'una malaltia) que ens ha fet molt de mal. No ens ha matat, però quasi. A l'Avi, li devia fer ràbia, molta ràbia, veure com tenia la inde-

pendència guardada dintre del puny i que tres dies després va haver d'obrir la mà per deixar-la escapar per sempre més. «Avui és el dia més trist de la meua vida», va dir. A sobre el pobre home es va haver d'escoltar retrets com el d'en Jaume Compte que el va titllar de traïdor, segons he sentit dir, i el qual no va voler acceptar la conselleria de Treball que se li va oferir.

Mai hem estat des del 1714 tan a prop de ser lliures. Només calia continuar endavant sense arronsar-se allò que ja s'havia fet, que era el més difícil: proclamar la República Catalana. El destí ens ho va servir en safata de plata. L'Estat estava molt afeblit i el govern provisional de la República Espanyola prou feina tenia a posar ordre al seu territori. Ni tan sols va venir el seu president a negociar. Va enviar-hi tres minis-

tres que ells solets, sense l'ajuda de l'exèrcit posem per cas, van fer claudicar a tota la plana major d'ERC. En fi, aigua passada però em fa ràbia, molta ràbia. I més si tenim en compte que vaig néixer el 17 d'abril, el dia de la renúncia. Un motiu més que tinc per no celebrar mai el meu aniversari, m'estimo més, tot i que gràcies a Déu sóc ateu, celebrar el sant per Sant Miquel.

Però aquest capteniment català no és flor d'un dia. Al llarg de la nostra dissortada història s'ha repetit diverses vegades en diferents modalitats. Per què el rei Jaume no creà un reialme separat de l'Aragó, que fa més nosa que servei, tot unificant de fet el País Catalans? Què va passar, si no en el Compromís de Casp, que es va votar a favor d'un rei foraster en contra d'un català? Per què hi va haver bo-

tiflers a favor d'un rei anticatalà en la guerra de successió? Per què la major part de la burgesia va donar suport a Franco, que tenia com a prioritat acabar amb Catalunya? Per què les forces d'esquerra no es van unir contra els franquistes, en comptes d'oferir el lamentable espectacle dels Fets de Maig del 37? Etc, etc.

I pel que sembla la cosa continua, fins que arribarà un dia que ja no hi serem a temps, de rectificar. Però com va dir algú: «La història ens jutjarà». Ara més que mai faria falta un front comú, amb el nom que es vulgui, de tothom (partits, institucions, associacions, etc.) per enfilat el camí cap a la independència que mai no hauríem d'haver perdut.

Tant en Francesc Macià com en Jaume Compte ens ho agrairien.

Cartes

La pitjor patronal

Jordi Soler

Per fi les manifestacions del carrer ataquen el cor real de la bèstia: el capitalisme. Ni governs, ni partits, ni mandangues. El veritable enemic és el propi sistema capitalista. I dins del capitalisme també trobem gradacions. Mentre altres països del nostre entorn han aprofitat els anys de bonança per bastir estructures industrials més fortes, aquí els «emprenedors» s'han dedicat a desinvertir en indústria i capacitat productiva per anar inflant la bombolla immobiliària. A «forrar-se» i burro l'últim. Ara, quan els ha petat als morros (de fet ens ha petat a tots) es planyen i pretenen per un costat sortir de puntetes de la seva crisi, encara que això representi enfonsar la resta (com el naufrag que intenta respirar uns minuts més ofegant els demés) tot exigint rescats financers i ajudes públiques. Però el pitjor és que, per l'altre costat, pretenen aprofitar la crisi que ells han creat per desballestar no ja l'estat del benestar relatiu que teníem, sinó aprofitar l'avinentesa per carregar-se drets laborals i socials de la gent. A Europa estan afrontant la crisi amb pactes i expedients temporals i aquí pura i simplement amb acomiadaments i pretenen encara abaixar les indemnitzacions. Però no patiu. No se sortiran amb la seva. No tan sols per la formidable barricada que construirem des dels moviments socials, sinó perquè el seu afany de guanyar fins la última pela els portarà a la perdició. Tenim la pitjor patronal (i per extensió classe dominant) d'Europa, que més que ser, com pretenen, emprenedors, en realitat són els típics oligarques i sangoneres sense mesura.

Els solets, ens duren de la mà a fer la revolució. I sinó, ja ho veureu.

Sants

Un curs de retallades

Na Neus és mestra de P4 al CEIP Barrufet i també reivindica l'escola pública i de qualitat. Cada dimecres fa classe amb la samarreta groga que es va crear per a la defensa de l'educació davant les retallades del govern. **IRENE JAUME GAMBÍN**

El curs 2011-2012 fa gairebé dos mesos que ha començat i a LA BURXA volem fer un balanç de quin ha estat l'impacte, fins al moment, de les retallades en la despesa educativa als nostres barris.

Ester Rams
Sants

Amb aquest objectiu hem contactat amb gairebé tots els centres públics de Sants (les escoles bressol Guimbó, Pau i Esquirol; les escoles Cavall Bernat, Gaiarre, Miquel Bleach, Barrufet, Pràctiques II i Perú; i els instituts Lluís Vives i Emperador Carles). I es pot dir que la sensació d'incertesa i de certa por és present en totes les converses mantingudes amb el professorat o l'equip directiu dels centres: es temen més retallades després de les eleccions del 20 de novembre. Fins i tot des d'un centre s'afirma que si les retallades no s'aturen «les escoles públiques ens anirem

quedant empobrides, per darrere de les concertades, que tenen altres formes de finançament».

HORES DE MÉS I DE MENYS

El curs ha començat amb l'allargament d'una hora lectiva a la setmana del professorat i la supressió de la sisena hora de l'alumnat de primària. Això ha reduït les plantilles docents, fent que a Barcelona hi hagi 300 professors i professores menys per atendre 8.000 alumnes més, segons dades del sindicat USTEC, majoritari en el sector.

Com que s'ha incrementat la jornada lectiva, els centres constaten que malgrat haver perdut personal (una persona per centre, de mitjana) semblaria, a primera vista, que el seu funcionament no s'ha vist massa afectat, tot i que suposa una major càrrega laboral. Això, evidentment, disminueix la qualitat però sobretot provoca la reducció de molts llocs de treball; fet que des de fonts sindicats s'ha considerat com un ERO encobert.

Pel que fa a les substitucions, no hi ha problemes quan es tracta del profes-

sor però sí que n'hi ha amb el personal d'administració i serveis (PAS) ja que el departament només cobreix una de cada 10 baixes, a partir de la segona setmana. Però es tracta d'un personal totalment imprescindible per al bon funcionament dels centres i que entre d'altres, pot fer tasques d'acompanyament a l'alumnat amb discapacitats o de suport en l'educació infantil.

FUNCIONAMENT I MANTENIMENT

També és de consens que s'han reduït els diners per a material, calefacció o activitats entre un 12 i un 20 % respecte del curs anterior; fet que limita la capacitat dels centres per fer tot el que voldrien.

Cal afegir que no es coneix si en el futur hi haurà finançament per als plans o projectes que desenvolupen alguns centres. Alhora les activitats de manteniment s'han paratitzat i només es fan les absolutament imprescindibles per la seguretat, entre les que no hi figuren, per exemple, les goteres. A més, algunes obres de millora d'infraestructures, planificades per al curs

passat, en centres com el Pràctiques II, han estat anul·lades.

L'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB DISCAPACITATS

Ensenyament també ha congelat les hores de suport als infants amb discapacitats, tot i l'augment del nombre de matriculacions als centres ordinaris; fet que suposa una disminució de les hores assignades, que famílies i escoles xi-fren en la meitat. Un exemple d'això el trobem a l'escola Barrufet, on hi ha una Unitat de Suport a l'Educació Especial, que segons la normativa de l'any passat podia atendre un màxim de 8 infants, ja que tenen dificultats serioses. Enguany, el departament, ho ha ampliat a 10, però a Barrufet n'estan atenent a 11; la qual cosa afecta la qualitat de l'atenció.

MÉS BEQUES DEMANDES I MENYS CONCEDIDES

Com recentment ha denunciat el Síndic de Greuges, l'increment de la sol·licitud d'ajudes per a menjador, activitats o material (en alguns centres fins a més del doble que anys anteriors), motivada per raons de precarietat econòmica derivada de la crisi, no ha anat acompanyada d'un creixement de les concessions, al contrari, les han retallades. Es tracta d'unes dades que varien en funció dels centres, però alguns afirmen que estan rebent entre fins a un 35 % menys de beques.

I també s'ha acabat la possibilitat de demanar beques un cop tancat el termini ordinari, una opció molt necessària per aquell alumnat que s'incorpora a l'escola un cop iniciat el curs.

ESCOLES BRESSOL MUNICIPALS

Pel que fa a les escoles bressol municipals, tot i que fins al moment no s'han produït massa canvis ni reduccions de pressupost, les paraules del nou regidor d'Educació van deixar veure la voluntat del consistori de prioritzar la concertació de places en escoles privades i no crear nous centres.

A més, també corre el rumor que possiblement el proper curs hi haurà un canvi de model educatiu i de gestió, ampliant el número de places i incrementant l'externalització de serveis (que els faci personal subcontractat per empreses privades). Això ja va començar el 2002 amb els serveis de menjador i els reforços matinals i es pot con-

siderar una privatització encoberta, que només busca abaratir costos, precaritzar les condicions laborals i que pot suposar una reducció de la qualitat. Davant d'aquestes sospites i veient el que està passant en altres sectors, algunes professionals s'han començat a organitzar per defensar l'educació pública i de qualitat també dels 0 als 3 anys.

SUPRESSIÓ DE SUBVENCIONS A LES AMPA

I el departament també ha suprimit tres programes de suport econòmic a les AMPA: el d'acollida matinal, les escoles obertes al juny i setembre i les activitats extraescolars. Això afectarà en el preu que les famílies hauran de pagar per gaudir d'aquests serveis.

L'ASSEMBLEA GROGA

Però no tot són males notícies. Com ja ha recollit LA BURXA en passades edicions, la comunitat educativa (mares, pares, mestres i infants o joves) s'està organitzant per fer front a les retallades i per defensar l'educació pública i de qualitat, tant al país com al barri.

A més de convocar a portar samarretes els dimarts o dimecres (aquest darrer dia a Sants), l'Assemblea Groga ha elaborat un manifest en què s'exigeix, entre d'altres, que augmenti la inversió en educació pública del 3,4% fins al 6% del PIB; que s'aturi i s'elimini l'entrada de la gestió privada tant a l'ensenyament públic i serveis complementaris; i que s'asseguri una educació inclusiva i no segregadora, amb els recursos necessaris. I des d'aquest espai es posa èmfasi en la necessitat d'estar organitzats per prevenir un possible increment de les retallades.

El gerent de l'IMEB, exmembre de PxC

Xavier Trias ha nomenat gerent de l'Institut Municipal d'Educació -IMEB- Manel Medeiros, membre d'Unió Democràtica però que va formar part de Plataforma per Catalunya -PxC-, on va ser secretari d'organització. Medeiros encara no ha rectificat públicament sobre les tesis xenòfobes del seu anterior partit, raó per la qual unes 400 educadores de les Escoles Bressol municipals li han demanat que ho faci. Exigeixen que si no ho fa, sigui cessat o dimiteixi.

ALIRO DECOR S.C.P.

- Sostres de Pladur, escaiola i alumini
- Motllures decoratives, enguixats
- Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
- Mobles a mida de guix i pladur
- Reformes en general

CiMoianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

Taverna

la burxa

- carrer Vallespir, 23 - Sants -

CASTELLERS

SANTS

C/ Vallespir 28 www.borinots.cat

la Ciutat Invisible

Cooperativa Autogestionària

COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sentis invisible? Nosaltres t'ajudem...

LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...

RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes per demà...

www.laciutatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 BARRIS DECSA (DCH) 93 298 99 47

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Sants

A PEU DE CARRER

De torturadors de la Urbana i miralls del 4F

David Fernández

Entre el pas del temps que tot ho escateix, la memòria que no deixa de cremar i les ferides obertes acumulades que no cicatritzen, en Jesús Rodríguez obre l'Estirant del Fil. Amb un d'aquells *fills* que has de rellegir dos cops. I tres també. I cinc i vint. I quedar-te rumiant—atònit, catatònic, ataràxic—de com són les coses realment, com ens les vénen en paper couxé i com ens les roben impunement.

Síntesi dràstica: dos agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona, condemnats en ferm per tortures. En una sentència, gairebé inapel·lable, d'una severitat i claredat a la qual no estem gens acostumats. I que ens desvetlla del sentiment absolut d'impunitat amb què actuen determinats agents i ens esclareix a quins nivells de covardia, brutalitat i crueltat es pensen que poden arribar. Sobretot perquè no són dos agents qualssevol: Bakari Samyang i Victor Bayona. Adscrits tots dos a les UNOC (integrats en les UPAS, el grup especial que opera com a antiavalot de la policia local), un dels àmbits predilectes de la impunitat nocturna i policíaca dels marges de Barcelona. Abans al carrer Ample, avui a tocar del passeig Lluís Companys, el Síndic de Greuges fa nits i anys que rep les queixes de cossos i ànimes adolorides. El detall del relat incorpora molts altres aspectes tèrbols: la vella dita de la transició del «de dia uniformats, de nit incontrolats» torna a concórrer. En variant aplicada a les UNOC al 2011: «de nit, uniformats o no, incontrolats». Anem progressant, a la llum dels fets demostrats.

Article extret del blog Estirant del Fil. Com no el podem reproduir tot, us recomanem que el llegiu sencer a: <http://blocs.mesvilaweb.cat/node/view/id/207026>

Debats i xerrades a la Universitat Indignada

Una nova iniciativa arriba al barri: la Universitat Indignada de Sants. El cap de setmana de dies 23 i 24 d'octubre va donar el tret de sortida a la plaça d'Osca.

Israel Saeta Pérez
Sants

La Universitat Indignada de Sants comença la seva activitat aquest tardor amb diversos debats i xerrades, amb la intenció de desenvolupar temes d'interès social que moltes vegades gairebé no es tracten a escoles i universitats tradicionals des d'un punt de vista crític.

PRIMERES SESSIONS A LA PLAÇA D'OSCA

Les primeres sessions van tenir lloc a la plaça d'Osca el cap de setmana del 22 i 23 de octubre, començant amb en José Aristizábal, membre del col·lectiu Maloka, que va parlar de les nombroses crisis que travessen en el context de la globalització, com l'econòmica, l'energètica, la política o de consciència; i seguint amb l'Ivan Gordillo, membre del Seminari d'Economia Crítica Taifa, que va fer un repàs de com hem arribat a la situació actual de la crisi del deute i dels últims esdeveniments econòmics i financers.

Totes aquestes sessions tenen una estructura en dues parts: una breu introducció per part un o d'u-

José Aristizábal va parlar sobre crisis i globalitzacions a la plaça d'Osca. ORIOL RIGOLA

na ponent experta en el tema i un debat obert posterior. L'objectiu del debat posterior es tractar de fugir de plantejaments acadèmics i fomentar la crítica i el desenvolupament col·lectiu d'idees entre tots.

MÉS DEBATS AL NOVEMBRE

El proper mes de novembre tindran

lloc més debats allotjats a diferents espais socials del barri, com Can Batlló, l'Espai Obert, el Centre Social o Can Vies. Entre els temes es troben la despesa pública en militarisme, els sistemes de participació democràtica directes i representatius, el cooperativisme al barri i el funcionament de la borsa.

Enregistrem la memòria històrica del barri, recuperem el passat

La iniciativa recull dos anys d'entrevistes a persones grans per poder recuperar i conservar els seus records.

Agus Giralt
Sants

Amb l'objectiu de poder recuperar els records de la gent més gran de Sants per poder entendre millor el passat del barri i de la seva gent va nèixer, ara fa dos anys, *Enregistrem la memòria*, un projecte de Sants 3 ràdio i del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta.

2 ANYS I 15 PROGRAMES DE RÀDIO

Després de dos anys d'entrevistes i d'edició i amb un arxiu de moltes hores d'àudio el projecte s'ha materialitzat en forma de 15 programes

Una de les parelles que ha participat del projecte radiofònic. OLEGUER

de ràdio que recullen moments de totes les entrevistes agrupant-los per temes.

D'aquesta manera els oients podran descobrir aspectes tan diversos com el treball a les fàbriques, les escoles durant la República i du-

rant el franquisme, la Guerra Civil, la postguerra, les entitats històriques del barri o la vida sota la censura i el control social. Però tots ells tractats des d'una òptica molt personal que ens pot ajudar a apropar-nos a fets de la vida quotidiana

que sovint no queden suficientment reflectits a l'història oficial, però que ens poden ser molt més propers.

RÀDIO, INTERNET I CÒPIES GRATUÏTES PER AL VEÏNAT

Els programes s'emeten cada dissabte a les 10 a Sants 3 ràdio, al 103.2 de la FM i també es poden escoltar per internet, en directe, a la web. Però a més a més el programa també s'ha editat en format CD, de manera que hi haurà còpies gratuïtes a disposició dels veïns i veïnes que els vulguin demanar a Cotxeres o a Sants 3 Ràdio. I també se'n reservaran per l'arxiu i per la biblioteca.

Més informació: www.sants3radio.cat

ESPAI OBERT
Nou horari: de dilluns a divendres de 18 a 22 h
Ajuda'ns a consolidar econòmicament el projecte: necessitem més socis i sòcies per fer front a les nombroses despeses mensuals!
Contacta amb nosaltres o passa't pel local!
-> Col·lecció: Etèrera, Contra-Info, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Ràdio Sants Ora Lliure, Cooperativa de consum crític.
-> La coordinadora es reunirà els dimarts a les 20 h
C/ Violant d'Hongria, 71, 11 pis. Sants, BCN

FÒBAR
Cafes + Tes
Barreres + Copes
Amanides + Tapas + Entrepans
El Barca en pantalla
Exposicions + Terrassa
Plaça Osca, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 65 99 + www.fo-bar.com

TETERIA MALEA
Novetats:
Botiga Ecològica
Teteria
Rebosteria Casolana
Horaris:
de dimarts a dissabte de 10 a 14 i de 16 a 22
diumenge de 16 a 22
dilluns tancat
oRiogo 16, Sants, BCN
93.331.29.30
teteria-malea.blogspot.com

la Burxa
Anuncia't
laburxa@barrisants.org

Drets socials i alternatives al capitalisme

En el marc del Dia Internacional per a l'eradicació de la pobresa, la Taula Intercultural del Secretariat d'Entitats de Sants, Hostafrancs i la Bordeta, va organitzar el 20 d'octubre la conferència «Pobresa i construcció d'alternatives».

Gemma Parera Sants

La conferència va anar a càrrec de Jesús Ruiz, director del Centre d'Accollida Assís i membre del Grup d'inclusió i pobresa de la Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya; i Ivan Miró, sociòleg i cooperativista de La Ciutat Invisible.

Durant la xerrada, que forma part del cicle de conferències Dies Diversos, es van presentar dades de

la pobresa a Catalunya i al món. La pobresa econòmica afecta a 1 de cada 5 persones a Catalunya i a 1 de cada 4 infants; hi ha més de 600.000 persones a Catalunya a l'atur, de les quals 336.797 no cobren subsidi, i el fracàs escolar arriba al 30 %. Cada any augmenta el nombre de pobres, però en període de creixement econòmic també hi havia un 20 % de taxa de pobresa.

A nivell mundial, hi ha 3.500 milions de pobres, dels quals un 70 % són dones. Hi ha 24.000 persones que moren cada dia a causa de la fam, quan el rescat bancari global multiplica 92 cops la quantia necessària per eradicar la fam. A la Unió Europea hi ha 84 milions de pobres.

COM ERADICAR LA POBRESA

Es va debatre entorn diferents vies per eradicar la pobresa i per a la transformació global del sistema econòmic que la genera, el capitalisme. D'una banda, amb millors polí-

tiques fiscals i de redistribució de la riquesa, reforçant un estat del benestar que ara es troba en procés de desmantellament. Segons Jesús Ruiz «l'administració hauria de fixar una línia vermella de la dignitat que hauria de contemplar que cap infant es quedés sense escolaritzar; el dret al treball, amb treball protegit; habitatge accessible i complir les carteres de serveis socials».

15M I CAN BATLLÓ: CIUTADANIA I AUTOORGANITZACIÓ

D'altra banda, es va plantejar la construcció d'alternatives a l'actual sistema. Es va ressaltar la importància del paper de la ciutadania amb moviments de base i plurals com el 15M, que ha demostrat ser una forma d'apoderament que genera resistències, com l'aturada de desnonaments, i també una via d'autogestió d'alternatives. En l'àmbit de l'autoorganització, es van esmentar alguns projectes del barri com l'experiència de Can Batlló que ha demostrat que el veïnat pot gestionar equipaments, cooperatives de treball i cooperatives de crèdit com el Coop57. Segons Ivan Miró, tenim tres reptes «la defensa dels drets socials, la construcció de models alternatius al capitalisme i fer front a les actituds xenòfobes que estan creixent».

El 12 d'Octubre a Montjuïc

FOTO: JORDI BORRÀS

Com ja és costum que a Barcelona, el 12 d'octubre es concentren centenars de persones a la plaça Sant Jordi de Montjuïc per celebrar el Dia de la Hispanitat. Cada any es poden veure banderes preconstitucionals en mans de persones que, en alguns casos, porten samarretes amb eslògans feixistes i xenòfobs amb total impunitat.

Poesia a Can Batlló

FOTO: J. GABRIEL GALLART

El dissabte 8 es va inaugurar l'Auditori, l'últim espai que quedava per inaugurar del Bloc 11. Al llarg de tot el bloc, un seguit d'instal·lacions artístiques definien un recorregut a través del qual els visitants anaven coneixen la nau, els seus espais i els projectes de futur. El viatge per l'interior del bloc anava acompanyat de lectures poètiques i interpretacions artístiques en diferents punts del trajecte que van omplir de màgia la tarda de dissabte.

Paraules immigrades

FOTO: CIS

Al Casal Independentista de Sants Jaume Compte es pot visitar l'exposició «Paraules immigrades», un treball fet per alumnes d'ESO de l'escola Llobregat que pretén fer conscients els visitants que les paraules, com les persones, vénen d'arreu i van arreu i conformen la història d'un pilar de la nostra cultura: la llengua.

SMXI ha muntat diferents paradetes per explicar el projecte. Sobre aquestes línies, una paradeta a la rambla de Badal. SMXI

Independentistes del barri demanen unitat

L'aposta cap a la independència sembla tenir en el nostre districte una potent feu.

Roger Sánchez Amat Sants

Si la consulta celebrada el 10 d'abril mobilità gran part de la societat civil, l'herència d'aquest moviment sembla igualment activa. Després d'un estiu de parades informatives, arren d'una assemblea celebrada a l'octubre, Sants-Montjuïc per la Independència va decidir enviar una carta als diferents partits polítics independentistes (RCat, CUP, ERC i SI). La missiva tenia un objectiu clar: mostrar la seva decepció pel fet que

no s'haguessin posat d'acord per presentar una candidatura conjunta el 20N.

Segons l'entitat, la situació «emergència nacional» causada per la crisi i pels continus atacs al país així ho requeriria. En algun moment empra un to dur i directe, en no trobar «cap més justificació que el tacticisme de les cúpules dirigents i els seus conflictes interpersonals». I és que qualifica de decebedors els resultats obtinguts a les darreres eleccions, just quan l'independentisme arrela cada cop més en la societat. E manifest finalitza amb una clara voluntat d'enfocar la feina local vers aquesta desitjada unitat. A hores d'ara, SI i RCat havien respost a la iniciativa, el primers per lloar-la, els segons per mostrar la seva disconformitat.

Continuen les concentracions a Numància

Redacció Sants

Amb l'arribada del nou curs, els i les professionals del CAP de Numància, així com d'altres CAP i usuàries de la sanitat pública del barri, s'estan concentrant cada dimecres al migdia davant la porta del CAP de Numància per denunciar les retallades que està patint el sistema sanitari. Amb aquestes concentracions pretenen fer-se sentir i mostrar la disconformitat com a professionals però també com a usuàries. Les concentracions reben el suport de l'Assemblea Indignada 15# de Sants.

Més informació: <http://acam-padasants.wordpress.com>

Parèntesi

MÚSICA

Hom

DISTRICOMÚ, MUCHACHICA, RADIX I RESISTO LUEGO EXISTO
De tant en tant, la Distri Comú de Castelló ens sorprèn amb unes edicions musicals i literàries més que diferents. Entre el material dels seus catàlegs últimament destaquen les publicacions de llibres, però del que volem parlar ací és d'Hom i el seu vinil *La tomba de Fòrcides*, el darrer

treball editat per la Comú juntament amb Muchachica, Radix i Resisto luego existo.

Hom és un nou projecte musical que neix d'alguns membres del ja dissolt grup Husmo. Mantinent la curiosa composició d'Husmo, Hom segueix estant format per gent de Castelló i Barcelona. No obstant això, aquest nou grup ha deixat la velocitat i

ràbia del *crust* que tocaven anteriorment per passar al que molta gent anomena post-metall. Això és el que trobareu en *La tomba de Fòrcides*: post-metall tranquil i atmosfèric, riffs pesats i experimentals que t'envolten per portar-te a un estat oníric, que no per això agradable.

Pel que fa a les lletres destaca el treball dels que ells mateixos defineixen com a «gent implicada que no aguanta cap instrument». I és que les lletres són poemes de l'artista Josep Beltran, poesia que gira al voltant de les emocions i l'interior humà, tot des d'un punt de vista personal.

Això ofereix Hom, llargs passatges que no busquen altra cosa que no sigui transmetre sentiments i sensacions. A més, tot això amb una edició elegant acord amb el contingut del disc. No dubtis en aconseguir-lo si t'agrada Pelikan, Isis o Neurosis.

Xavi Ruiz

CINE

14 d'Abril: Macià contra Companys

MANUEL HUERGA, MINORIA ABSOLUTA I TELEVISIÓ DE CATALUNYA, 2011
Macià contra Companys analitza en detall els esdeveniments del 14 al 17 d'abril de 1932, en què després

de la caiguda de la monarquia i del pacte de Sant Sebastià, Francesc Macià proclama la República Catalana al Palau de la Generalitat de Catalunya.

De factura tècnica

impecable, i amb un repartiment tret de l'elit dramaturga català, el més original del film és com està traçat, ja que es desenvolupa en clau de falses entrevistes als protagonistes històrics, suposadament fetes un any més tard. Així, rebem les impressions de figures com Companys, Macià, Alcalá Zamora, Alfons XXIII o Josep Pla, entrelligades amb els salts enre dels fets, però focalitzades sobre «l'Avi de Catalunya», prodigiosament interpretat per Ferrn Reixach, qui en tres dies confessa passar de la felicitat màxima a la més absoluta derrota. En aquest sentit, bé es podria demanar més, ja que el film podria convertir-se perfectament en una sèrie que, amb el mateix estil, permetés aprofundir en tots els protagonistes sense perdre-hi interès. Sigui com sigui, Manuel Huerga, autor compromès amb Catalunya i qui ja féu *Salvador* (Puig Antich), ara s'atreveix amb aquest altre material valent, rigorós, creatiu, rabio-

sament oportú i, sobretot, útil, ja que a partir d'avui esdevé una bona peça d'hemeroteca per saber més d'aquell inici de la Segona República. Curiós que sigui Toni Soler el responsable del guió, traient-se així la màscara d'humorista i posant-se la d'historiador per oblidar fermament la caricatura i anar directe al personatge. Malgrat això, el film regala algunes aparicions dels seus actors i amics incondicionals. Aquest mes, doncs, en què la guanyadora del festival de Sitges no ens ha satisfet prou i la cartellera no brilla en excés, val la pena fer nit de cinema a casa i emmirallar-se en la plaça Sant Jaume de 1932, ni que sigui simplement per sentir un instant aquella eufòria viscuda arran d'un clam encoratjador que advertiria nous aires de llibertat: «Proclamo la República Catalana!».

Àngel Bravo Almira

BURXANT ELS BYTES

Paper.li, una forma diferent de veure les notícies

Ja fa temps que les xarxes socials com Twitter i Facebook són una bona font per trobar notícies i estar informat d'una forma diferent. Però moltes vegades ens satura tanta informació, sobretot en xarxes com Twitter, on passa tot tan ràpid.

Paper.li és una forma diferent de veure les notícies. Podem crear el nostre diari digital personalitzat amb temes que ens interessin, vincular els nostres comptes de Facebook i Twitter i, fins i tot, definir els nostres blocs preferits perquè hi n'apareguin

els continguts.

Podem escollir per usuaris de Twitter, blogs, etiquetes de Twitter, usuaris al Facebook... Tota una diversitat que ens permetrà poder personalitzar al màxim el resultat. D'aquesta manera, un cop escollides les fonts, cada

dia Paper.li t'ofereix un diari actualitzat amb les notícies que s'ajusten als teus gustos. A més a més, et mostra els continguts d'una forma agradable a la vista, amb títols, separats per seccions, etc.

Una molt bona opció per estar informa-

da des d'aquestes xarxes, així com per compartir la teva creació amb les amistats.

Visiteu el web: <http://paper.li>

Bernat Costa

paper.li

Llegeix
B
i
difon
la Burxa

Productes pel cultiu d'exterior i interior
Punt de distribució d'esprais montana
Malabars, incensos i molt més
horaris de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h
l'hortet de Sants
Carrer Guadiana 30
hortetdesants@hotmail.com tel. 937 448 422

CAMPMAJO
Ous frescos i pasteuritzats
servei diari al comerç i a la restauració
C/Parcerisa, 17-19
934. 219. 238
mitjadotzena@gmail.com

www.tdk.cat
Terra d'escudella
C/Premià, 20 baixos. Sants (BCN) 93 422 16 13
Una taula amb vuit formatges artesans de diverses comarques catalanes
Una oferta única d'embotits de l'Alt Urgell: llongenissa de pagès, fuet d'herbes, bufi negre de llengua, pa de fetge...

RAS I CURT

«Actuar sobre la realitat i canviar-la, encara que si-

gui una mica, és l'única manera de provar que la rea-

litat és transformable».

Eduardo Galeano

LA CANÇÓ

Contra el fusell un somriure

Contra la rutina, la poesia
Contra el realisme, la utopia

Contra el fanatisme, la ironia
Contra el fusell, un somriure

Contra el racisme, fraternitat
Contra la fam, solidaritat

Contra l'imperialista, l'humanista
Contra la Contra, el Sandinista

Contra la intolerància, estima com vulguis
Contra la tortura, els Drets Humans

Contra la guerra, insubmissió
Contra el fusell, un somriure

Companyia Eléctrica Dharma

Els santsencs van deixar els escenaris el passat 24 d'octubre en un concert d'homenatge a Esteve Fortuny, al Palau de la Música Catalana.

RACÓ HISTÒRIC

Els 'murcianos' (tercera part)

Als anys 20 la construcció del metro i l'Exposició de 1929 va fer que hi hagués molta feina per als nouvinguts de Múrcia i Almeria, feines mal pagades i molt dures, però feines, al cap i a la fi, per una gent que fugia de la sequera i de les males collites. Però passat aquest moment molts treballadors van quedar-se sense cap ingrés.

Tot i això Barcelona, i la seva indústria, oferia més possibilitats que l'horta murciana, a més molts s'ho havien malvenut tot per venir i no tenien lloc on tornar. Les antigues pedreres de la muntanya de Montjuïc es van omplir de barraques, d'altres es van instal·lar a la Bordeta, a Collblanc i a la Torrassa.

Els propietaris de la

Torrassa van voler fer negoci, construint gran quantitat de barraques. Van aparèixer llavors els *callejones* que Carles Sentís descriuria detalladament als seus articles com uns antres.

Poc importava que aquests *murcianos*, que era un terme que definia a qualsevol immigrant fos d'on fos, haguessin treballat en la construcció de la gran Barcelona, la premsa afí als diversos partits els van criminalitzar i els van culpar de la delinqüència i de tots els mals. Descrits als diaris com «una plaga», com un «exèrcit de pícolaires», es van estudiar mesures restrictives, com fer un «cordó sanitari» al voltant de la ciutat o aplicar un sistema de passaports. També es van

intentar, infructuosament, repatriacions en tren.

Els murcians van començar a organitzar-se i van fer marxes a la Cambra de la Propietat de la Torrassa i vagues de llogaters. La Torrassa, coneguda com «la petita Múrcia», amb una població d'uns 20.000 murcians, del total de 22.000 habitants, quasi la mateixa que te-

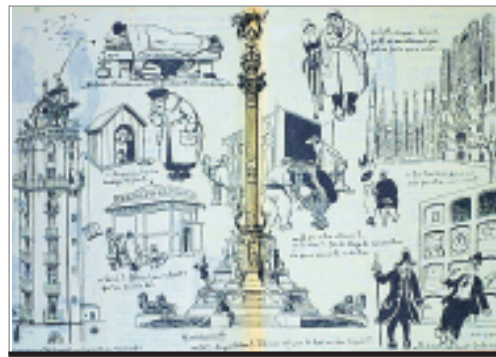
nia Llorca, va esdevenir un feu de la FAI. I els constants tòpics i rumors van generar tal rebuig entre els murcians que fins i tot van col·locar un cartell a l'entrada al barri que hi deia «Catalunya termina aquí! Aquí empieza Múrcia!»

Però la gran majoria d'aquests nouvinguts es van quedar treballant a la seva

terra d'acollida i lluitant contra el feixisme. Carles Sentís, en canvi, l'eminent periodista va marxar a Itàlia i va col·laborar, juntament amb Josep Pla, finançats per Cambó, amb les xarxes de confidents que informaven als franquistes dels moviments dels exiliats i dels vaixells de la República.

Però la memòria és feble i 70 anys més tard molts fills i néts d'aquells murcians reproduïen els mateixos tòpics que patien els seus pares i avis envers d'uns nous *murcianos* vinguts de més lluny.

Agus Giralt

Vinyeta satírica de l'il·lustrador Opisso sobre la manca d'habitatge a la ciutat de Barcelona. FONT: ESQUELLA DE LA TORRATXA, 1919.

FOGONS DE TEMPORADA

La xocolata estava tan calenta, de tan calenta...

Per començar el nou curs parlarem d'un producte que no té temporada però que a tots i a totes ens agrada, i que crec que amb moderació, no és delicte consumir-ne tot l'any. La primera beguda de cacau la devia inventar algun habitant indígena de l'Amèrica Central. El fruit de l'arbre del cacau, un cop fermentat i madurat al sol, es triturava i es barrejava amb aigua, xile i vainilla. Aquesta era la beguda de les grans ocasions, diuen que un antic líder asteca va oferir aquesta beguda, ca-

lenta i picant als seus conqueridors en senyal de benvinguda. Potser no ho hauria fet si hagués sabut que els nous visitants destruirien gran part del patrimoni cultural, alimentari i humà que ell representava.

En qualsevol cas, el cacau va viatjar fins a Europa, va esdevenir la beguda preferida de les classes aristocràtiques, però a mesura que es va popularitzar el seu consum ho fou també de les classes populars. Segons un antic romanç, Pau Gilbert, un antic bandoler català del s. XVIII va

demanar abans de ser penjat a la forca, «xocolata i aiguardent, lo que jo més m'estimava». Amb l'arribada de l'època industrial aquella antiga xocolata que s'obtenia molturant el gra a mà i afegint-hi sucre i moltes vegades espècies, es va convertir en la presa de xocolata que avui totes coneixem. De fet la primera fàbrica de xocolata a Europa va ser fundada l'any 1780 a Barcelona. Avui forma part de la nostra dieta, tant per esmorzar coca amb xocolata desfeta, com per berenar pa amb oli i xoco-

lata. La majoria de pastissers no podrien viure sense ella i als cuiners ens encanta que formi part d'una cosa tant nostra com la picada. Malfieu-vos d'aquells que us diguin que és dolenta, moltes vegades no és l'aliment que és dolent si-

nó la dosi. Que aprofiti!

La recepta: ofegat de la Segarra

INGREDIENTS
Dos peus, una orella, un morro i una galta de porc (ja bullits)

3 cebes
4 tomàquets
1 cabeça d'all
¼ got de vi blanc
1 manat d'herbes (farigola, lloer, orenga i menta)
Un pessic de pebre vermell dolç
Un pessic de pebre negre
4 patates grosses
Aigua i sal
Per la picada: 10 avellanes torrades i 5 ametlles torrades, 1 presa de xocolata a la pedra.

ELABORACIÓ
Picoleu la ceba i poseu-la a sofregir amb una mica d'oli. Quan sigui tova afegiu-hi el tomàquet pelat i sense llavor i deixeu que s'amalgami.
Mulleu-lo amb un raig

de vi blanc i deixeu que s'evapori l'alcohol.

Afegiu-hi els peus, orella, morro i galta a trossos i la cabeça d'all partida pel mig, les patates pelades i esqueixades, doneu-hi dos voltes i escampeu-hi un polsim de pebre negre i vermell i el manat d'herbes.

Cobriu-ho amb l'aigua justa i deixeu-ho fins que les patates siguin tendres.

Als últims cinc minuts hi afegiu la picada. Ha de quedar un suquet espès.

Núria May Masnou

Ja és aquí la loteria de Nadal de la Burxa

01423

Els beneficis de la venda de loteria es destinaran a la publicació de La Burxa. Gràcies per col·laborar-hi!

En moviment

LA COLUMNA
DE L'ABS

Suport mutu

Assemblea del Barri de Sants

Ha començat la tardor calenta, i ens trobem i retrobem al carrer: assemblees, accions i idees conflueixen, teixint debats i propostes. Tanmateix, el dia a dia bull de situacions que se'ns escapen i d'injustícies silenciades: què s'amaga rere la xifra que en els últims anys els preus dels habitatges han augmentat un 300 %, mentre que els salaris només un 30 %? Bosses de pobresa que s'estenen pel barri, precarietat que s'aguditza entre les veïnes... A Barcelona, fa anys que posem l'èmfasi en la situació de l'habitatge, però la crisi es manifesta en múltiples espais de la nostra vida i les problemàtiques socials es multipliquen: treuen «preventivament» les PIRMI, les prestacions d'atur s'esgoten, la patronal pacta amb l'estat i, mentrestant, els sindicats majoritaris calmen els ànims, retallen el dret a la salut i a l'educació, i quan es protesta, es victimitza la classe política.

El perquè d'aquesta tradició el trobem en una antiga llegenda: quan es descobreixi qui ha estat el desafortunat, també se sabrà a qui toca fregar els plats. Una tradició argentina que reforça la idea, tan present en aquesta societat, que les desgràcies no vénen mai soles.

Tanmateix, mentre el capitalisme i les seves conseqüències són globals, nosaltres segmentem les nostres respostes: en qüestió d'habitatge, laboral i gènere, per exemple. Des de sempre, autoorganització i solidaritat són dos termes que defineixen la nostra praxis i els nostres discursos. I és ara quan hem d'estendre i amplificar el suport mutu, creant xarxes als barris per fer front al dia a dia: als problemes amb l'habitatge, als laborals, al racisme, al sexisme... Cal plantar cara, i cal fer-ho amb tu, veí, veïna. Perquè ens afecta a totes. Hem de poder invertir l'aïllament i l'individualisme imposat, poder caminar plegades i construir el barri i el futur que volem.

Coop 57, quinze anys d'economia ètica

El passat 21, 22 i 23 d'octubre es va portar a terme la trobada de Coop57

2011, marcada pel fet que la cooperativa celebra els seus quinze anys d'història i cada vegada va creixent més, però de manera sostenible.

Albert Ricart
Sants

La trobada, que va tenir lloc a l'edifici del les Cotxeres, al barri de Sants, es va batejar amb el lema «Ni en el nostre nom, ni amb els nostres diners». La reunió tenia l'objectiu de reflexionar sobre el camí que caldrà seguir en aquest context de crisi, per avançar cap a una alternativa financera ètica i solidària.

Va comptar amb diversos actes celebrats en diferents espais del barri i amb la col·laboració de persones vinculades al món de l'economia.

UNA MICA D'HISTÒRIA

L'any 1986 els treballadors i treballadores de l'editorial Bruguera estaven en conflicte amb l'empresa. 57 persones dels 800 empleats van dur la protesta fins que el 1990 el Tribunal Suprem donà la raó jurídica als acomiadats i acomiadades, i van rebre una important indemnització.

Aquesta indemnització va ser dividida en tres parts mancomunades: una part va anar destinada a una comunitat del sandinisme nicaragüenc; una altra al Sindicato de Obreros del Campo d'Andalusia; i la tercera part es va mantenir com a futura caixa de resistència que comptava amb 30 milions de pessetes.

L'any 1995 en un context de crisi i atur, la caixa de resistència va convertir-se en el capital inicial de Coop57, pensat com a cooperativa de serveis financers per impulsar la creació de noves cooperatives.

Actualment s'ha passat de 40 cooperatives sòcies a 375 entitats i més de 1.500 persones col·laboradores.

Durant els seus quinze anys d'història, el Coop57 ha aplegat fins a 10 milions d'euros de l'estalvi social, el últims cinc anys els ha destinat únicament a finançar més de 700 projectes d'alt contingut social.

TROBADA COOP 57 A SANTS

Els passats 21,22 i 23 d'octubre el Coop57 va arribar al barri per celebrar la trobada commemorativa dels quinze anys. Sota el lema «ni en el nostre nom, ni amb els nostres diners», la intenció és reflexionar sobre com avançar cap a una alternativa financera ètica i solidària.

Una trobada que es va iniciar el gener d'aquest any amb la voluntat de definir les passes a seguir en matèria financera per avançar cap a la democràcia econòmica i social.

Durant el cap de setmana del 22 i 23 d'octubre es van fer sis taules rodones que van aplegar 24 vivències vinculades directament a la inserció social, l'autogestió cooperativa, l'economia solidària, la cura del medi ambient o la lluita contra les desigualtats.

PARTICIPANTS A LA TROBADA

En aquesta trobada hi va participar la major part del teixit social de Sants (des de la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya a l'espai de Can Batlló recentment recuperat pels veïns, passant pel Centre Social Autogestionat Can Vies, el Centre Social de Sants o el Casal Independentista de Sants Jaume Compte).

La trobada va aplegar més de 400 participants i delegades. Dissabte al vespre es va portar a terme el concert del cantautor flamenc Juan Pinilla i Feliu Ventura va presentar el seu nou disc «Música i lletra», tot donant el to festiu a la trobada.

La Trobada del Coop57 2011 va finalitzar amb la intervenció de Joan Subirats, catedràtic de Ciència Política a la UAB, Cristina Carrasco, professora de Teoria Econòmica a la UB i Lluís González, portaveu d'Ecologistes en Acció.

Més informació a:
www.coop57.coop

La trobada cooperativista va aplegar centenars de persones a les Cotxeres de Sants. LA BURXA

“PEIXOS NOLLA”

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Tel: 93-339-55-57
SANTS

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

Kukutza III abans de ser enderrocada. KLAUS ARMBRUSTER

Kukutza III passa a la història i mira al futur

Ha passat poc més d'un mes des de la desaparició d'un dels edificis més característics del barri obrer de Rekalde, a Bilbao.

Gemma

Les quatre plantes que formaven aquest centre social ocupat i autogestionat han desaparegut, però el projecte, malgrat no tenir espai físic on establir-se, es manté viu

UN BARRI COMBATIU

Aquest centre social va néixer el 1998 com a resposta a les exigències d'un barri que havia quedat oblidat i marginat per part de l'ajuntament. Rekalde té una identitat pròpia i el distingeix el tarannà combatiu i de tradició obrera. El seu teixit associatiu pren força durant la Transició convertint-se en un referent a Bilbao. En aquest context de lluita, reivindicació i, sobretot, de deixadesa de l'administració, és on apareix Kukutza.

El projecte de *Kuku*, com se l'anomena popularment, neix de la Gazte Asanblada (assemblea de joves) de Rekalde el 1996. Aquell mateix any veuen la necessitat de tenir un espai propi, tot i que els dos primers intents tenen una curta trajectòria: el primer acaba amb l'enderroc de l'edifici i el segon és desallotjat al cap de pocs dies. La tercera edició de Kukutza comença fa 13 anys amb l'ocupació d'una nau abandonada

que s'ha convertit en el símbol social i cultural del barri.

13 ANYS CREIXENT

Escalada, dansa, malabars, teatre, concerts, xerrades, dinars i fins i tot tastar una cervesa d'elaboració pròpia són una mostra de la varietat d'activitats que es duïen a terme al seu interior. Organitzats per col·lectius o a nivell individual, els membres de Kukutza es reunien un cop a la setmana en una assemblea general.

Tots els racons de l'edifici tenien la seva funció i un dels més concorreguts era la planta baixa. Allà un gran escenari presidia, acompanyat de trapezis i teles, la gran sala polivalent on hi havia la barra. Des del seu darrera s'autogestionava *Kuku* i permetia pagar un sou a repartir entre els que s'encarregaven d'algunes feines tècniques i logístiques. Però, independentment cada col·lectiu es buscava les garrofes com podia, ja fos treballant en festes majors, com el grup d'escalada, o demanant una subvenció, com Koblakari, l'Associació de Malabaristes de Bizkaia, que tenien la seu allà.

Durant els últims anys a Bilbao ha agafat força el BOM (Bilboko Okupazio Mugimendua), coordinadora que pretén agrupar els centres socials i *gaztetxes* de la ciutat. Kukutza servia de lloc de reunió i gràcies a la xarxa creada es va aconseguir una bona difusió del perill de desallotjament que patia.

El model de centre social que s'havia aconseguit crear a Rekalde troba els seus orígens en el Gaztetxe de Bil-

bao (1988-1992), d'on molts membres dels primers anys de Kukutza en van beure. Un altre referent històric fou l'Euskal Jai (1994-2004), a Iruña, sobretot pel tipus d'activitats, la relació, la complicitat i el suport que es va saber crear als respectius barris. Però, també per la contundència policial dels desallotjaments.

UN FINAL PER TORNAR A COMENÇAR

El dimecres 21 de setembre a les cinc del matí petards i sirenes alertaven que el desallotjament havia començat. A l'interior un grup de persones es preparava per resistir i a fora es concentrava la gent per mostrar el seu suport. Al cap d'unes hores, no quedava ningú als voltants de Kukutza i pel barri només es sentien crits i els disparats de pilotes de goma i salves. L'Ertzaintza actuava sense contemplacions entrant a portals i bars per identificar i detenir a gent. El resultat, després de tres dies de protestes, va ser una seixantena de detinguts i més d'un centenar de ferits.

El procés iniciat el març d'aquest mateix any ha estat ple d'irregularitats i interessos amagats per part de l'ajuntament i la constructora CABISA, tal com denunciaven els membres del centre social. A més, treballadors de l'administració asseguraven estar sotmesos a pressions per tal d'accelerar els tràmits per efectuar el desallotjament al més ràpid possible. Davant l'amenaça imminent, es va optar per mantenir una via oberta de diàleg amb l'ajuntament, que aquest va ob-

viar, a la vegada que es barricava l'edifici deixant la planta baixa oberta per oferir un mostrari de les activitats i un espai on solidaritzar-se.

Però l'estratègia d'aprovació del projecte generant «discursos amables que guanyen el favor dels mitjans», va ser criticada per un sector del moviment okupa de Bilbao.

El que queda ara és un descampat però també unes experiències, una xarxa i un suport social que serà difícil trencar. Malgrat que les dinàmiques han quedat truncades, la feina de *Kuku* continua per recuperar-se del cop rebut i aixecar-se de nou. Un article menyspreava la feina desenvolupada al centre social fent una burda comparació entre el cucut, au que pon els ous a niu que no són el seu, i els ocupes. Però, Kukutza s'assembla més a un fènix que en comptes del foc reneix de la runa.

Kukutza III en el moment de ser enderrocada. KLAUS ARMBRUSTER

PUNT D'INFORMACIÓ LABORAL

Sindillar: la unió fa la força

Marc Faustino i Vidal

Aquest mes us voldria comentar dos articles que expressen les diferents visions sobre el món del treball que podem trobar en la nostra societat. El primer article l'he tret de la web *La Independent*, agència de notícies amb visió de gènere (independent.cat). En aquest digital trobem la notícia de la creació del primer sindicat de treballadores de la llar a l'Estat espanyol a Barcelona.

A l'Estat espanyol hi ha unes 700 mil treballadores de la llar. El 80 % de les persones que realitzen aquesta tipus feina són immigrades i més del 95 % de les persones que cuiden llars (neteja de la casa o cura de la mainada o persones grans) són dones. A l'assemblea de Sindillar hi van assistir mig centenar de dones de 16 països del món.

El segon article l'he tret d'una web d'informació econòmica *El Economista*, <http://eleconomista.es>. Aquesta web es feia ressò de l'estudi d'una empresa, Regus, i en destacava que les empreses espanyoles voldrien contractar més personal però mitjançant un règim d'autònom i que aquestes persones fessin la seva activitat a través del teletreball. Les empreses no volen compromisos fixos i estables amb el personal pels riscos que els comporta pel negoci haver de negociar les condicions de treball.

La bona notícia de la creació de Sindillar, amb el que representa d'èxit de presa de consciència i d'acció col·lectiva, xoca frontalment amb la mentalitat empresarial que a través dels seus mitjans fan contínuament campanya perquè les persones assalariades trobem d'allò més lògic que ens convertim en autònoms i perquè trobem beneficis en treballar de forma aïllada dels nostres companys de treball.

L'exemple de Sindillar és el que hem de seguir la resta d'assalariades contra l'individualisme laboral.

Cultura

El Correllengua es consolida al barri

Roger Sánchez Amat
Sants

Any rere any el Correllengua es confirma com una de les cites més engrescadores de Sants. Les entitats que hi participen aporten el seu granet de sorra i hi desenvolupen alguna activitat que enriqueix, i molt, la jornada.

La comissió organitzadora ha valorat aquesta implicació cada cop més seriosa, i també la incorporació de noves associacions, com Sants-Montjuïc per la Independència o la gent de Can Batlló. Enguany, el Correllengua se celebrà el dissabte 22 d'octubre, i

es va mantenir l'emplaçament a la plaça Sants, tot un encert que fa molt més visible l'esdeveniment. Com a novetat, es va convocar una cantada popular amb la participació d'unes 70 persones. També va triomfar el concurs de dibuix organitzat pel Col·lectiu d'Artistes. Una escenificació més treballada (amb torxes i tot) va fer més atractiva la lectura del manifest, i el dinar preparat pel Terra d'Escudella va arrebregar gairebé 180 golafres, la xifra més alta de les edicions realitzades.

Cal destacar el retorn de la reviscolada Colla Bastonera després de dos

La Colla Bastonera desperta amb força després de dos anys de letargia. QUIM PERELLÓ

anys d'absència. La presència dels Gegants no va generar cap conflicte com feia pensar el dur comunicat enviat dies abans per veïns de la Colònia Castells (les Corts) denunciant el seu cap de colla. La franja de nit va ser potser la més fluixa dels darrers cor-

rellengües. Hi van actuar Sants&Fot, amb les seves danses tradicionals, i la Terrasseta de Preixens, un mescladís musical i festiu. Per segon any, es va repartir pa amb oli i pa amb vi, fent les delícies de les més panarres.

Novetats editorials sobre fets i temps a recordar

Gemma Parera
Sants

La presentació del llibre *Joan Peiró i Belis* va estrenar el 13 d'octubre la nova sala d'actes que comparteixen la cooperativa La Ciutat invisible, el setmanari de comunicació Directa i la cooperativa Fil a l'Agulla, al carrer Riego 37. El llibre és el darrer volum de la col·lecció "Cooperativistes Catalans" que coediten la Fundació Roca i Galés i Cossetània edicions, i ens desvetlla un rostre menys conegut del vidrier i militant santsenc de la CNT afusellat per les autoritats franquistes el juliol de 1942 a Paterna. Peiró s'encarregà de la direcció de la cooperativa de producció Cristalleries de Mataró a finals de la dictadura de Primo de Rivera, des d'on va defensar el cooperativisme com a eina revolucionària complementària dels sindicats.

El 19 d'octubre es presentava *Tropel: una dècada de lluita estudiantil a Colòmbia*, una crònica sobre el moviment estudiantil de la Universitat Nacional de Colòmbia als anys 70.

El 20 d'octubre va ser el torn de tres llibres sobre el moviment punk de la Barcelona dels 80: *Que Pagui Pujol! Una crònica punk de la Barcelona dels 80*, de Joni D; *Odio Obedecer. La escena alternativa en los 80: punk, rock, hardcore*, de Xavier Mercadé i *Harto de todo. Historia oral del punk en la ciudad de Barcelona (1979-1987)*, de Jordi Llansamà. Es tracta de tres obres que mostren perspectives complementàries amb la música com a rerefons, en un moment en què, com afirmen els autors, «tocàvem per necessitat interior». L'acte va ser conduït per un dels presentadors del programa punk «Y tú que miras, gilipollas?» a la televisió dels moviments socials, i va servir també per gravar una nova edició del programa.

Circ i aeris a Divendres Faràndula

Divendres Faràndula proposa una nova cita el proper divendres 11 de novembre al Casinet d'Hostafrancs, aquest cop amb circ i aeris de la mà de la companyia Capicua.

Núria Alcober
Sants

Capicua és una companyia de circ-teatre, que combina acrobàcies aèries amb altres recursos escènics, i presenten l'espectacle «Cabaret».

«Cabaret» és un espectacle de circ, una història que conjuga un món mà-

gic amb elements aeris (trapezi i teles acrobàtiques) i unes dosis d'humor. A partir d'aquí les escenes llisquen sense text dins d'un univers visual de sons, de cossos en moviment, de situacions absurdes i divertits gags.

Obriran la nit The Rigodonians, Pablo Lamotta i Rodrigo At-versaris, amb les maletes plenes de vinils ompliran de boogaloo la sala, transportant a tothom al cor del Spanish Harlem de Nova York.

Divendres Faràndula oferirà mensualment propostes de circ, de dansa, de música, en format de cafè-teatre.

També hi trobareu espais de difusió de diferents plataformes i col·lectius del barri, i servei de bar durant l'espectacle.

La diada borinota ens porta un nou local

Els Castellars disposen d'un nou local al carrer Comtes de Bell-lloc. Va aprofitar la celebració de la seva diada, el 17 d'octubre, per a presentar-lo en societat.

Roger Sánchez Amat
Sants

El local pertany a l'Ajuntament, que els el té llogat a un preu assequible. La diada va començar ben d'hora. Les clàssiques matinades van recórrer diversos carrers aturant-se en comerços i cases amigues. El seguici d'enguany fou més nombrós, arri-

bant a les 30 persones, a causa sobretot de les noves incorporacions i a l'augment del col·lectiu de tabals i gralles.

Tocat el migdia, s'inicià l'actuació castellera amb els Minyons de Terrassa i els Capgrossos de Mataró com a colles convidades. Els malves es lluíren amb un 3d9f, i el blaus aixecaren la torre de vuit.

Els santsencs van descarregar per primer cop enguany el 5d8 sense despentinar-se i intentaren el 3d9f sense èxit. A la tarda hi hagué festival borinot durant el qual es presentà la divertida versió de «Jenifer» adaptada a la realitat del barri amb una «pija de les Corts» com a objecte d'enamorament.

El mostrador

Els grups de consum agroecològics els anomenem *coopes* per abreujar cooperatives de consumidors. No tenim res a veure amb un mitjà de comunicació imrepresentable; que ningú mal-interpreti el títol d'aquest article que vol explicar perquè cal anar més enllà d'un consum conscient i transformador.

Els socis de les coopes ens apleguem per a abastir-nos, de manera cooperativa, d'un producte de qualitat que el mercat no ofereix —o al menys a un preu socialment acceptable. Aquesta acció permet la viabilitat de projectes al camp que el model capitalista tendeix a fer desaparèixer. Quan les necessitats de la societat —sobretot ambientals— són que cal

Amb la 'coope' no n'hi ha prou

Cooperativa Germinal

promoure'ls. És des d'aquesta reflexió que ens sentim orgullosos aconseguir amb els nostres hàbits capgirar tendències insostenibles. Però la temptació fàcil és pensar que amb això ja n'hi ha prou. Els petits canvis són necessaris i la nostra rutina diària crea realitats però l'impacte és petit perquè mentre 10.000 famílies fem la revolució del cabàs, els supermercadistes avancen amb el suport econòmic del consum de gran part de la resta de catalans. Per això intentem convèncer amb el nostre exemple als veïns dels nostres locals i també hem anat a les assemblees d'indignats a explicar la importància de seguir un model cooperatiu de consum.

Vivim en temps de canvis, i els moviments a les places, són, ara per ara,

l'eina de transformació social més important que tenim. L'única que té un abast i un efecte mediàtic que supera la capacitat que havien tingut fins ara els moviments socials, i és una que no passa per un canvi més traumàtic. Nosaltres, els consumidors de les coopes, com a actors socials no només

desitgem avançar en les millores de la nostra societat —i evitar-ne el retrocés!— sinó que tenim la responsabilitat de participar en empènyer en els temes que més coneixem: l'agricultura i el consum de menjar. No es tracta només de reivindicar davant el poder polític, sinó de fer efectiva la participació democràtica. Sovint per reafirmar-nos tenim arguments del que podria passar si no oferim resistència; es diu que el capital és molt poderós o que els transgènics desplacen els altres cultius. Però podem plantejar-ho en positiu: posem-nos en acció; el model que estem construint és el millor; ens encanta convèncer a més veïns a fer com nosaltres; el model vigent és insostenible i s'acaba la festa, t'animes a fer història?

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

La zona de Cala Llamp pateix des de fa anys els efectes de la construcció desmesurada a la costa. INTERNET

Andratx esbucarà dos blocs il·legals

El Tribunal Superior de Justícia de les Illes (TSJIB) ha resolt que l'esbucament s'ha de dur a terme i desestima el recurs de la promotora. La polèmica va ser denunciada pel Grup d'Ornitologia Balear (GOB).

Irene Jaume Gambín
Sants

Els dos blocs d'apartaments de luxe es troben situats a la zona costanera de Cala Llamp, al municipi d'Andratx, el qual es va fer famós pel cas de corrupció protagonitzat pel seu batlle, Eugenio Hidalgo l'any 2006. L'alcalde no va actuar sol i va comptar amb l'ajuda del zelador d'obres del consistori, Jaume Gibert i el director general d'ordenació del territori, Jaume Massot, tots tres a la premsa complint condemnes.

L'any 2006 el GOB va presentar un recurs contenciós-administratiu contra la concessió d'una llicència d'obres que suposava la construcció de dos blocs de luxe de 24 habitat-

ges a una parcel·la la qual era l'única que no tenia permís per edificar. Tres anys després, el 2009, la jutgessa va ordenar la demolició de la dotzena d'apartaments que finalment es van construir i va declarar la nul·litat de la llicència.

ORDRE DEFINITIVA

Aquest mes, dos anys després de la sentència de la jutgessa, la Sala Contenciosa Administrativa del TSJIB ha ratificat l'anul·lació de la llicència i ha desestimat el recurs de la promotora Marmacén Sol, la qual

haurà d'assumir les costes del procés judicial.

La sentència obliga el consistori andritxol a esbucar els dos edificis i fer el possible per a la «restauració de l'ordre urbanístic infringit», és a dir, que l'ajuntament haurà de pagar el cost de la demolició.

SES COVETES, TAMBÉ SALVADES

Una altra de les lluites urbanístiques que han acabat en victòria judicial ha estat la de la zona de Ses Covetes, al municipi de Campos. Aquesta zona es va veure afectada fa més de 17 anys per la construcció de 67 apartaments a la platja verge d'Es Trenc. A partir d'aquell moment, el GOB va iniciar una campanya que va arribar al seu punt d'inflexió l'any 1995, quan els tribunals suspengueren les obres dels apartaments. La batalla judicial ha

arribat fins enguany, quan el BOIB publicà l'acord del Consell Insular de Mallorca pel qual s'executa la darrera sentència del Tribunal Suprem, que diu que qualsevol actuació que afecta a la zona ha de respectar la Llei de Costes.

Així doncs, la franja de protecció de la zona és de 100 metres, tal com indica la Llei de Costes i, a més, quan es van atorgar les llicències la zona no era urbana. L'ajuntament, doncs, no podrà donar cap llicència en aquesta zona, ja que aniria en contra de la normativa costanera.

NO TOT SÓN VICTÒRIES

Tot i algunes bones notícies, amb l'arribada del PP al Govern de les Illes i al Consell Insular de Mallorca (CIM) sembla que la política urbanística patirà canvis.

L'any 2007 es va aprovar el decret-llei de mesures urgents, entre les quals s'hi trobava desclassificar la urbanització de Cala Carbó, a Pollença, on s'hi volien construir 50 xalets de luxe. L'actual govern i el CIM, però, estan estudiant la possibilitat de tornar a reclassificar aquesta i altres zones per no haver de pagar indemnitzacions milionàries a les promotores.

D'altra banda, l'empresa danesa Theme Park Group vol construir d'un parc temàtic de 100 hectàrees a la Badia de Palma, que suposarà una inversió privada d'entre 200 i 300 milions d'euros. L'empresa ja s'ha reunit amb el president Bauzá per exposar el projecte. A la trobada també hi acudiren Álvaro Gijón, primer tinent de batlle de Turisme i Coordinació Municipal i Gerent de la Plata de Palma, i Joan Jaume Mulet, batlle de Lluçmajor.

Els extremismes...

L'expresident del govern, Aznar, afirma que els indignats són un «moviment marginal antisistema vinculat a grups d'extrema esquerra».

... també a la premsa

La portada de l'ABC del 18-O també mostra extremismes, com l'afirmació d'Aznar quan parla de la conferència de pau.

SOLIDARITAT

El 15-J i l'Audiència Nacional

L'11 d'octubre compareixien a l'Audiència Nacional davant el jutge Eloy Velasco les tretze imputades pels fets del Parlament, a les quals cal sumar-hi les 3 persones que ja hi van comparèixer el dia 7.

Les detingudes es van acollir al dret de no declarar i van quedar en llibertat amb càrrecs i l'obligació de presentar-se a la Ciutat de la Justícia cada 15 dies per signar. Desenes de persones es van concentrar al carrer davant l'Audiència Nacional per mostrar suport a les activistes.

Arran dels fets s'ha creat un blog on s'ha penjat un comunicat sota el títol «Jo també estava al Parlament... I ho tornaria a fer!». En la nota denuncien que «amb la seva retòrica volen desplaçar l'autèntic problema de fons» i consideren que el conflicte és «entre aquelles que ens precaritzen encara més la vida i aquelles que ens hi resistim obertament». Han obert una caixa de resistència per cobrir els costos derivats dels processos judicials.

Més informació:
<http://15mlliure.org>

L'apunt

EL GOB, exclòs

El CES és un òrgan col·legiat de caràcter consultiu de participació, estudi, deliberació, assessorament i proposta en matèria econòmica i social de les Illes. L'integren 37 membres, entre els quals hi havia Macià Blázquez (expresident del GOB) com a representant de les associacions i

organitzacions en favor del medi ambient. Aquest càrrec, segons estableix la Llei 10/2000 del CES, és designat pel Govern, havent consultat les diferents entitats de rellevància en el sector. En la darrera reunió del Consell de Govern es va decidir el cessament de Blázquez per nomenar Lluís Vallcaneras sense consultar a cap entitat, associació o organització social rellevant en la

matèria. Des del GOB han volgut denunciar la «manca de capacitat de diàleg» i l'incompliment de la Llei del CES on s'estableix que és «un deure dels poders públics facilitar instruments i reforçar, institucionalment, les vies de comunicació i participació dels ciutadans a través d'organitzacions i associacions representatives d'interessos econòmics i socials».

La Xarxa d'Intercanvi de Sants i la llista de correus

El passat 8 i 11 d'octubre vàrem intercanviar roba per un poema a les jornades de poesia i música a Can Batlló, tot un èxit d'intercanvi.

Ara esperem el proper mercat d'intercanvi a la plaça d'en Josep Pons que serà el diumenge 11 de desembre al matí. I la pregunta és: Com podem intercanviar abans no arribi el dia del mercat a la plaça?

Ho podem fer per la xarxa, ja som

uns 200 xiseros i xiseres que setmanalment rebem correus on s'ofereixen articles d'allò més variat, des de plantes medicinals fins a patins en línia i un llarg etcètera que respon als objectes que quotidianament ens envolten.

Quan et sap greu llençar allò que t'ha fet servei i que encara està en bon estat, o quan necessites quelcom que tingui aquella utilitat que busques,

aleshores, el teu lloc està a la llista de correus de la Xarxa d'Intercanvi.

El funcionament és senzill, envies un correu a la llista explicant el que tens per intercanviar i el que necessites. També pots enviar un correu només amb el que ofereixes o només el que necessites i a veure quins intercanvis et proposen. També pots intercanviar coneixements i habilitats.

Totes les possibilitats estan ober-

tes, sols heu d'estar d'acord amb el intercanvi.

En el cas que al cap del temps decidiu deixar de rebre els correus, cap problema, us doneu de baixa de la llista, i tan amics. Per donar-vos d'alta a la llista envieu un correu a intercanvisants@gmail.com.

Més informació:
<http://intercanvis.sants.org/>

XAVIER MERCADÉ:

«El Casal de Sants tenia un potencial enorme, però va canviar molt l'actitud i es van deixar de fer moltes coses»

En els darrers mesos, s'han editat tres llibres que expliquen els orígens i l'aparició del moviment punk a casa nostra. La major part de fotografies que il·lustren aquests llibres són del sant-senc Xavier Mercadé, qui ara edita el darrer títol: *Odio Obedecer* (Quarentena Edicions, 2011).

David Vázquez
Sants

Què va ser primer, l'impacte de la imatge punk o la teva vocació per la fotografia?

Primer va ser la vocació per la fotografia. En aquella època jo feia fanzines, sempre havia de retallar les fotos i llavors vaig pensar que era més fàcil que jo mateix fes les fotos i tenir material propi per no agafar-ho dels altres. A partir d'aquí vaig anar amb la càmera a tots els concerts que m'interessaven.

Que pagui Pujol!, Harto de todo i ara odio obedecer, a què creus que es deu aquest retorn al pas-sat?

A una simple casualitat. Va començar en Jordi B-Core fent-me una en-

trevista, una altra al Joni D. i a partir d'aquí van ser tres cel·lules que ens vam juntar. Vem coincidir en l'espai i en el temps els tres llibres sense cap mena de competència. Tots tres són llibres complementaris.

Què queda de la Barcelona dels 80 a la metròpoli actual?

Tampoc és que fos una escena molt bèstia... Queden molts records i una etapa molt activa. Per mi va ser com descobrir un univers totalment nou. Queda molt menys del que voldríem. De la gent que surt al llibre hi ha persones que es dediquen a tot tipus de feina, però no trobaràs banquers, ni gran empresaris. La majoria d'ells tenen professions lliberals i creatives. El balanç, a la llarga, és positiu.

«Volia mostrar que a la Barcelona preolímpica van passar coses que sovint no surten als llibres»

Xavier Mercadé, autor del llibre *Odio Obedecer*, al seu despatx del carrer Cardó de Sants. FOTO: ÀNGEL BRAVO ALMIRALL

Aquest és el teu tercer llibre, què pretens amb ell?

No tinc cap pretensió més que mostrar el meu arxiu d'una època. Traient aquestes fotos a la llum volia mostrar que a la Barcelona preolímpica van passar coses que sovint no surten, ni s'expliquen als llibres. No tot era Loquillo i Los Rebeldes... Quan tens fills comences a mirar endarrere i te n'adones que d'això no havia escrit res ningú.

Una imatge val més que mil paraules? Què fa que un fotògraf es posi a escriure llibres?

I tant! Per això el llibre l'he centrat en la imatge. Abans escrivia fanzines i sempre he combinat les dues facetes. A vegades em considero periodista perquè acostumo a fer les dues coses.

A Sants van haver-hi indrets que van ser cultiu de tot el ventall de moviments alternatius de la ciutat, tal com ens ensenyen els llibres, com ho vas viure en primera persona?

Era una mena de teixit del barri perquè no hi havia res més. La dis-

coteca Rainbow del carrer Olzinelles era territori heavy, la sala Comunicació era a 50 metres de casa meua i això era fantàstic. Anava a veure a qui em donava la gana: Henry Rollins, Subterranean Kids, etc.

«Tinc un arxiu amb més de set mil concerts fotografiats al llarg de 27 anys»

... I a les Cotxeres de Sants, així com al Palau d'Esports del carrer Lleida, també es van fer festivals importants, oi?

El 1985 vaig organitzar un concert de rock amb motiu d'una mena de setmana jove de Sants. Llavors era un acte més o menys oficial, on es demostrava que el Casal de Sants (després Cotxeres) tenia un poten-

cial enorme. Amb els anys es va omplir de funcionaris i, amb l'excusa del verb dinamitzar, va canviar molt l'actitud i es van deixar de fer moltes coses. El Palau d'Esports ha estat el centre neuràlgic dels grans concerts a Barcelona durant dècades. Només cal recordar les dos edicions del *Nicaragua Rock* o de l'*Euskal Rock* per exemple. També hi havia una altra sala que es deia Diametro 77 a la plaça Herenni i a l'ateneu del carrer Premià una mena de discoteca en el primer pis on feien uns concerts raríssims. Va durar poc.

Quin és el proper projecte que tens entre mans?

De moment, vull aturar-me una mica. Tinc un arxiu fotogràfic amb més de 7.000 concerts fotografiats al llarg de 27 anys. A partir d'aquí puc fer moltes combinacions com ara l'escena del Rock radical Basc, l'escena heavy o el fenomen fan.

Vinyeta

Agenda

[DIVENDRES 4 de novembre] 19.30 | Presentació del llibre «Cloc» d'August Bover amb il·lustracions de Pere Capellà Simó, a càrrec d'Anna M. Villalonga, professora de la UB. [Organitza: Casal Independentista de Sants "Jaume Compte". Lloc: Muntadas, 24 baixos]

[DISSABTE 12 de novembre] 17.45 | Acció Solidària: 8ª Trobada de VIURE-CONVIURE-COMPARTIR, amb el lema «Si pots, ajuda». Demanem roba interior, menjar i productes d'higiene personal. [Organitza: Àmfora. Lloc: Masnou, 9]

UNIVERSITAT INDIGNADA:

[DIVENDRES 4 de novembre] 19.30 | Xerrada/debat "Despesa pública en militarisme". [Lloc: Espai Obert. C/ Violant d'Hongria, 71]

[DISSABTE 5 de novembre] 12.00 | Xerrada/debat "Opcions de vot i llei electoral". [Lloc: Centre Social de Sants. C/ Olzinelles, 30]

[DIMECRES 9 de novembre] 19.30 | Xerrada/debat "La borsa: veritats i mentides". [Lloc: Can Batlló - Bloc 11. C/ Constitució, 19]

[DISSABTE 12 de novembre] 12.00 | Xerrada/debat "Mètodes de participació política i democràcia directa". [Lloc: CSA Can Vies. C/ Jocs Florals, 42]

[DIUMENGE 13 de novembre] 18.00 | Xerrada/debat "Cooperativisme: alternatives existents per viure". [Lloc: Espai Obert. C/ Violant d'Hongria, 71]

[DIIMECRES 16 de novembre] 19.30 | Xerrada/debat "La teranyina burocràtica". [Lloc: Ciutat Invisible. C/ Riego, 35]

[DIMECRES 23 de novembre] 19.30 | Xerrada/debat "Manipulació als mitjans de comunicació". [Lloc: Can Batlló - Bloc 11. C/ Constitució, 19]

DIVENDRES FARÀNDULA:

[DIVENDRES 11 de novembre] 21.00 | The Rigodonians amb "Boogaloo from Jayiya to Brooklyn" i Capicua amb "Cabaret". [Lloc: Casinet d'Hostafrancs. PREU: 5 euros]